

УДК 517.945:519.46

Про клас Q -умовних симетрій та розв'язки еволюційних рівнянь

Р.О. ПОПОВИЧ

Інститут математики НАН України, Київ

E-mail: roman@apmat.freenet.kiev.ua

Доведено, що для довільного еволюційного рівняння з n просторовими змінними ($n \in \mathbb{N}$) задача дослідження Q -умовної симетрії відносно інволютивних множин n операторів з нульовими коефіцієнтами при ∂_t зводиться до розв'язання цього рівняння, а довільна однопараметрична сім'я його розв'язків інваріантна відносно однієї з таких множин.

It is proved that, for an arbitrary evolutionary equation in n space variables ($n \in \mathbb{N}$), the problem of investigating Q -conditional symmetry under the involutive sets of n operators with the vanishing coefficients of ∂_t is reduced to solving this equation. And, an arbitrary one-parameter family of its solutions is invariant under one from such sets.

Незважаючи на плідні застосування Q -умовних (некласичних) симетрій для побудови точних розв'язків диференціальних рівнянь з частинними похідними, багато аспектів їх теорії до цього часу залишаються нез'ясованими. В роботах [1–3] було показано, що для одновимірного лінійного рівняння теплопровідності та деякого його узагальнення задача відшукування Q -умовного оператора з нульовим коефіцієнтом при ∂_t композицією нелокального перетворення і перетворення годографа зводиться до розв'язання вихідного рівняння. Р. Жданов і В. Лагно [4] узагальнили цей результат на довільне еволюційне рівняння з однією просторовою змінною. В даній роботі доведено аналог цього результату для еволюційних рівнянь з довільною кількістю $n \in \mathbb{N}$ просторових змінних, а також обернену теорему про зв'язок однопараметричних сімей розв'язків цих рівнянь з їх Q -умовними симетріями.

Розглянемо еволюційне рівняння

$$u_t = H(t, \vec{x}, u_{(r)}), \quad \vec{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n), \quad (1)$$

відносно функції $u = u(t, \vec{x})$, де через $u_{(r)}$ позначено множину всіх похідних функції u по просторових змінних \vec{x} від 0-го до r -го порядку включно, $u_t = \partial u / \partial t$. Щоб редукувати рівняння (1) до звичайного диференціального рівняння, необхідно знайти інволютивну множину з n операторів

$$Q^a = \xi^{a0}(t, \vec{x}, u)\partial_t + \xi^{ab}(t, \vec{x}, u)\partial_b + \eta^a(t, \vec{x}, u)\partial_u, \quad (2)$$

де $\text{rank}(\xi^{a0}, \xi^{ab}) = n$, відносно якої рівняння (1) Q -умовно інваріантне. (Тут і надалі $\partial_b = \partial / \partial x_b$, індекси a і b змінюються від 1 до n , за індексами, що повторюються, йде підсумовування.) При цьому, як правило, виникає необхідність розглядати два випадки: $\exists a: \xi^{a0} \neq 0$ або $\forall a: \xi^{a0} = 0$. Предметом нашого дослідження буде другий випадок.

Теорема 1. *Задача повного дослідження Q -умовної інваріантності рівняння (1) відносно інволютивних множин з n операторів (2), де $\xi^{a0} = 0$, зводиться до розв'язання вихідного рівняння.*

Доведення. Нехай в (2) $\xi^{a0} = 0$. Для інволютивних множин операторів Q -умовної симетрії можна ввести відношення еквівалентності [5, 6]:

$$\{\widehat{Q}^a\} \sim \{Q^a\}, \quad \text{якщо} \quad \widehat{Q}^a = \lambda^{ab}Q^b,$$

де $\lambda^{ab} = \lambda^{ab}(t, \vec{x}, u)$, $\det(\lambda^{ab}) \neq 0$. Якщо покласти $(\lambda^{ab}) = (\xi^{ab})^{-1}$, то отримаємо еквівалентну $\{Q^a\}$ множину операторів $\{\widehat{Q}^a\}$ з $\widehat{\xi}^{ab} = \delta^{ab}$ (δ^{ab} – символ Кронекера). Тому одразу будемо вважати, що

$$Q^a = \partial_a + \eta^a(t, \vec{x}, u)\partial_u. \quad (3)$$

Умова інволютивності множини операторів (3) співпадає з умовою їх комутування, яка рівносильна таким рівнянням на функції η^a :

$$\eta_b^a + \eta^b \eta_u^a = \eta_a^b + \eta^a \eta_u^b. \quad (4)$$

Лема 1. *Функції η^a задовольняють систему (4) тоді і тільки тоді, коли існує така функція $\Phi = \Phi(t, \vec{x}, u)$ ($\Phi_u \neq 0$), що*

$$\eta^a = -\Phi_a / \Phi_u. \quad (5)$$

Доведення. Достатність зображення (5) для розв'язків системи (4) очевидна. Доведення необхідності проведемо індукцією по k – кількості операторів. Для $k = 1$ за шукану функцію візьмемо довільний розв'язок рівняння $\Phi_1 + \eta^1 \Phi_u = 0$ з $\Phi_u \neq 0$.

Припустимо, що твердження леми справедливе для k операторів, тобто

$$\exists \Phi = \Phi(t, \vec{x}, u) \ (\Phi_u \neq 0) : \quad \eta^i = -\frac{\Phi_i}{\Phi_u}, \quad i = \overline{1, k}.$$

Випишемо з системи (4) рівняння, в яких $a = k + 1$, $b = i$, $i = \overline{1, k}$:

$$\eta_i^{k+1} - \frac{\Phi_i}{\Phi_u} \eta_u^{k+1} = -\left(\frac{\Phi_i}{\Phi_u}\right)_{k+1} - \left(\frac{\Phi_i}{\Phi_u}\right)_u \eta^{k+1}, \quad i = \overline{1, k}. \quad (6)$$

Якщо в (6) виконати заміну змінних

$$\eta^{k+1} = -\frac{\Phi_{k+1}}{\Phi_u} + \frac{\Psi(\tau, \vec{y}, \varkappa)}{\Phi_u}, \quad \tau = t, \quad \vec{y} = \vec{x}, \quad \varkappa = \Phi(t, \vec{x}, u),$$

то на функцію Ψ отримаємо рівняння $\Psi_{y_i} = 0$, $i = \overline{1, k}$, тобто $\Psi = \Psi(t, x_{k+1}, \dots, x_n, \Phi)$. Нехай функція $\tilde{\Phi} = \tilde{\Phi}(t, \vec{x}, u)$ визначається співвідношенням $\Phi = \Theta(t, x_{k+1}, \dots, x_n, \tilde{\Phi})$, де Θ – розв'язок рівняння $\Theta_{k+1} = \Psi(t, x_{k+1}, \dots, x_n, \Theta)$. (Така функція Θ існує як розв'язок звичайного диференціального рівняння з параметрами t, x_{k+2}, \dots, x_n ; функція $\tilde{\Phi}$ підставляється замість сталої інтегрування, $\Theta_{\tilde{\Phi}} \neq 0$.) Тоді

$$\eta^i = -\frac{\Theta_{\tilde{\Phi}} \tilde{\Phi}_i}{\Theta_{\tilde{\Phi}} \tilde{\Phi}_u} = -\frac{\tilde{\Phi}_i}{\tilde{\Phi}_u}, \quad i = \overline{1, k},$$

$$\eta^{k+1} = -\frac{\Theta_{\tilde{\Phi}} \tilde{\Phi}_{k+1} + \Theta_{k+1}}{\Theta_{\tilde{\Phi}} \tilde{\Phi}_u} + \frac{\Psi}{\Theta_{\tilde{\Phi}} \tilde{\Phi}_u} = -\frac{\tilde{\Phi}_{k+1}}{\tilde{\Phi}_u},$$

причому $\tilde{\Phi}_u = \Phi_u / \Theta_{\tilde{\Phi}} \neq 0$, тобто $\tilde{\Phi}$ – шукана функція.

Доведення леми 1 завершено. ■

За означенням, рівняння (1) Q -умовно інваріантне відносно множини операторів (2), якщо

$$Q_{(r)}^a(u_t - H(t, \vec{x}, u_{(r)})) \Big|_{u_t = H(t, \vec{x}, u_{(r)}), \mathcal{M}} = 0, \quad (7)$$

де $Q_{(r)}^a$ – r -е продовження оператора Q^a , а \mathcal{M} – множина всіх диференціальних наслідків системи $Q^a[u] := \eta^a - \xi^{a0}u_t - \xi^{ab}u_b = 0$ до порядку $r - 1$ включно. Для операторів (3) умова (7) має вигляд

$$\eta_t^a + \eta_u^a \hat{H} = Q^a \hat{H}, \quad \text{де} \quad \hat{H} = \hat{H}(t, \vec{x}, u) = H|_{\mathcal{M}}, \quad (8)$$

бо $\mathcal{M} = \left\{ \frac{\partial^{\alpha_1 + \dots + \alpha_n} u}{\partial x_1^{\alpha_1} \dots \partial x_n^{\alpha_n}} = (Q^1)^{\alpha_1} \dots (Q^n)^{\alpha_n} u, \quad \left| \begin{array}{l} \alpha_a \in \mathbb{N}, \\ \alpha_1 + \dots + \alpha_n \leq r \end{array} \right. \right\}$.

Підкреслимо, що в (8) і нижче оператори Q^a діють в просторі змінних (t, \vec{x}, u) , а тому $Q^a u = \eta^a$, $Q^a Q^b u = \eta_b^a + \eta^b \eta_u^a$ і т.д.

Скористаємося зображенням (5) для функцій η^a , після чого виконаємо перетворення годографа:

$$\begin{aligned} \tau = t, \quad \vec{y} = \vec{x}, \quad \varkappa = \Phi & \text{ – нові незалежні змінні;} \\ v = u & \text{ – нова залежна змінна, тобто } v = v(t, \vec{x}, u). \end{aligned} \quad (9)$$

(Зауважимо, що співвідношеннями (5) функція Φ визначається з точністю до перетворення $\Phi = \zeta(\tau, \tilde{\Phi})$, яке в нових змінних має вигляд

$$\tau = \tilde{\tau}, \quad \vec{y} = \tilde{y}, \quad \varkappa = \zeta(\tilde{\tau}, \tilde{\varkappa}), \quad v = \tilde{v}. \quad (10)$$

Тут ζ – довільна гладка функція своїх аргументів.) Тоді $\eta^a = v_{y_a}$, $Q^a = \partial_{y_a}$, і умова (8) набуває вигляду

$$v_{\tau y_a} - \frac{v_{\varkappa y_a}}{v_{\varkappa}} v_{\tau} - \frac{v_{\varkappa y_a}}{v_{\varkappa}} \hat{H} = \mathcal{D}_{y_a} \hat{H}, \quad (11)$$

де $\hat{H} = \tilde{H}(\tau, \vec{y}) := H(\tau, \vec{y}, v_{(r)}(\tau, \vec{y}))$, \mathcal{D}_{y_a} – оператор повного диференціювання по y_a . З (11) випливає, що

$$\left(\mathcal{D}_{y_a} - \frac{v_{\varkappa y_a}}{v_{\varkappa}} \right) (v_{\tau} - \hat{H}) = 0, \quad \text{або} \quad \mathcal{D}_{y_a} \frac{v_{\tau} - \hat{H}}{v_{\varkappa}} = 0, \quad (12)$$

тобто

$$v_{\tau} - H(\tau, \vec{y}, v_{(r)}) = \gamma(\tau, \varkappa) v_{\varkappa}, \quad (13)$$

де $\gamma = \gamma(\tau, \varkappa)$ – деяка гладка функція. Виконавши в рівнянні (13) заміну змінних (10), де $\zeta = \zeta(\tilde{\tau}, \tilde{\varkappa})$ – деякий розв’язок рівняння $\zeta_{\tilde{\tau}} + \gamma(\tilde{\tau}, \zeta) = 0$, отримаємо рівняння того ж типу з $\tilde{\gamma} = 0$, яке співпадає з вихідним рівнянням. Змінна \varkappa входить в розв’язок рівняння як параметр. Доведення теореми 1 завершено. ■

Обернення доведення теореми 1 дає наступне твердження.

Теорема 2. *Для будь-якої однопараметричної сім'ї розв'язків рівняння (1) існує інволютивна множина операторів (3) Q -умовної симетрії рівняння (1), відносно якої дана сім'я розв'язків інваріантна.*

Доведення. Нехай

$$u = v(\tau, \vec{y}, \varkappa), \quad \text{де } v_{\varkappa} \neq 0, \quad \tau = t, \quad \vec{y} = \vec{x}, \quad (14)$$

– однопараметрична сім'я розв'язків рівняння (1). Розв'яжемо (14) як рівняння відносно \varkappa : $\varkappa = \Phi(t, \vec{x}, u)$ – і визначимо функції η^a за допомогою формул (5). Тоді в силу леми 1 оператори (3) утворюють інволютивну множину. Так як за визначеннями $v_{y_a} = \Phi_{x_a} / \Phi_u = \eta^a$, то $Q^a[v] = 0$, тобто розв'язок (14) інваріантний відносно множини операторів (3). Залишилося довести, що рівняння (1) Q -умовно інваріантне відносно цієї множини операторів.

Підставимо розв'язок (14) в (1) і подіємо на результат операторами $\mathcal{D}_{y_a} - v_{\varkappa y_a} / v_{\varkappa}$. Отримані таким чином рівняння співпадають з (11). Виконавши в них перетворення годографа, зворотнє до (9) (тобто, $t = \tau$, $\vec{x} = \vec{y}$, $u = v$ – нові незалежні змінні; $\Phi = \varkappa$ – нова залежна змінна), і враховуючи (5), приходимо до рівняння (8), яке еквівалентне умові інваріантності (7).

Доведення теореми 2 завершено. ■

Зауваження 1. Анзац, побудований за множиною операторів (3), де функції η^a визначаються формулами (5), має вигляд

$$\Phi(t, \vec{x}, u) = \varphi(\omega), \quad \text{або } u = v(t, \vec{x}, \varphi(\omega)), \quad \text{де } \omega = t.$$

Після підстановки його в рівняння (1) отримаємо редуковане рівняння $\varphi' = \gamma(\omega, \varphi)$, в якому функція $\gamma = \gamma(\omega, \varphi)$ знаходиться із співвідношення

$$\gamma = -\Phi_t - \Phi_u \widehat{H} = \frac{v_t - H(t, \vec{x}, v(\tau))}{v_\varphi}$$

(в силу рівняння (12) $\mathcal{D}_{y_a} \gamma = 0$).

Якщо функція Φ ($\Leftrightarrow v$) задає однопараметричну сім'ю розв'язків $\Phi(t, \vec{x}, u) = \varkappa$ ($\Leftrightarrow u = v(\tau, \vec{y}, \varkappa)$) рівняння (1), то редуковане рівняння має вигляд $\varphi' = 0$, тобто $\varphi = \text{const}$.

Теореми 1 і 2 можна об'єднати в одне твердження.

Теорема 3. *Для довільного еволюційного рівняння (1) існує взаємно-однозначна відповідність між однопараметричними сім'ями його розв'язків і інволютивними множинами операторів (3) Q -умовної симетрії цього рівняння. А саме, кожній сім'ї розв'язків можна поставити у відповідність множину операторів (3), відносно якої дана сім'я розв'язків інваріантна. Задачі побудови всіх однопараметричних сімей розв'язків рівняння (1) та повного дослідження його Q -умовної інваріантності відносно інволютивних множин з n операторів вигляду (3) повністю еквівалентні.*

Р. Попович висловлює подяку ДФФД України (проект № 1.4/356) за часткову фінансову підтримку цієї роботи.

- [1] Fushchych W.I., Shtelen W.M., Serov M.I., and Popowych R.O., Q -conditional symmetry of the linear heat equation // *Dopov. Acad. Sci. Ukraine.* – 1992. – № 12. – P. 27–32.
- [2] Попович Р.О. Про симетрію та точні розв'язки одного рівняння переносу // *Укр. мат. журн.* – 1995. – 47, № 1. – С. 121–125.
- [3] Popovych R.O. On reduction and Q -conditional symmetry // *Proceedings of the Second International Conference "Symmetry in Nonlinear Mathematical Physics"*, Kyiv, July 7–13, 1997. – Kyiv: Institute of Mathematics, 1997. – Vol.2. – P. 437–443.
- [4] Zhdanov R.Z. and Lahno V.I., Conditional symmetries of the (1+1)-dimensional Boussinesq equation: a no-go theorem // *Цей зб.* – С. 88–99
- [5] Bluman G.W. and Cole J.D. The general similarity solutions of the heat equation // *J. Math. Mech.* – 1969. – 18, № 11. – P. 1025–1042.
- [6] Жданов Р.З., Цифра І.М. Редукція диференціальних рівнянь і умовна симетрія // *Укр. мат. журн.* – 1996. – 48, № 5. – С. 595–602.